ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ "ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΗΡΥΚΑ,, ΠΑΤΡΩΝ

ΤΟ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Κύριε Διευθυντά,

Δέν δύναμαι, παρά, διά τῆς ἐγκρίτου ὑμῶν ἐφημερίδος «Ἐθνικός Κήρυξ», νὰ ὑψώσω φωνὴν δαμαρτυρίας κατά τῶν λιποτακτῶν τοῦ καθήκοντος ἕναν τι τοῦ ἔθνους.

—Δυστυχῶς νοσεῖ βαρύτατα ἡ πολιτικὴ ζωὴ τῆς χώρας μας καί οἱ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων κατέστησαν τουλάχιστον ἐπιλήσμονες τῶν διά πυρός καί σιδήρου προσφάτων δηώσεων καί ἐξανδραποδισμοῦ παντὸς Ἑλληνικοῦ ὑπό τοῦ αἱμοσταγοῦς ξενοδούλου κομμουνισμοῦ πού ὄντως εἶναι μίασμα.

Ἐνῷ ἡ γῆ τῆς Ἑλλάδος εἶναι κατεσπαρμένη ἀπό τάφους σφαγιασθέντων καί φονευθέντων τέκνων της, καί σκελετοί ἄλλων καθημερινῶς ἀνακαλύπτονται εἰς δασώδεις περιοχάς. Οἱ σύγχρονοι συνεχισταί τῆς μεγαλειώδους παρακαταθήκης ἐκείνων καινά δαιμόνα εἰσάγουν εἰς τὸν Δημόσιον βίον!

Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν!

Ὁ Ἀνώτατος Ἄρχων. Ὁ θρυλικὸς πλέον Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Κωνσταντῖνος ὁ Β΄ ἢ ΙΒ΄, ὡς ὑπόλογος καὶ ὑπεύθυνος φρουρὸς τῆς Τρισχιλιετοῦς Ἑλληνικῆς Πατρίδος καί Ἱστορίας, διά μιᾶς θαρραλέας καὶ ἀποφασιστικῆς χειρονομίας κρούει τόν κῶδωνα τοῦ κινδύνου, ἐπισημαίνει τό ΜΙΑΣΜΑ, τήν ρίζαν τοῦ κακοῦ, τήν μολυσματικήν του δεινότητα καὶ ὑποδεικνύει τήν θεραπείαν, καλῶν εἰς Σταυροφορίαν πάντας τούς ὑγιῶς πολιτευμένους εἰσέτι Ἕλληνας.

Καὶ αἴφνης ἐμφανίζονται ἡγέται τινες καί ὁ Ἀρχηγός τῆς μερίδος ἐκείνης τῶν Ἑλλήνων, πού ὑπό τήν σημαίαν της τάσσεται σήμερον τό ὑγιὲς τμῆμα τοῦ λαοῦ μας, ἐμφανίζεται λέγω ἐπὶ σκηνῆς, θιγόμενος ἐκ τῆς ...διατυπώσεως τοῦ Βασιλικοῦ Διαγγέλματος καὶ συντασσόμενος ΕΠΙΜΟΝΩΣ ΜΑΛΙΣΤΑ, μετά τῶν ἐχθρῶν τῆς αἱμασσούσης Ἑλλάδος. Διατί ἄραγε;

—Ὡς Ἕλλην καί ὡς ψηφοφόρος δημοσία διὰ τῆς παρούσης ἐρωτῶ:

1) Εἶναι ἤ δέν εἶναι ΜΙΑΣΜΑ ὁ κομμουνισμός;

2) Εἶναι ἤ δὲν εἶναι ξενοκίνητος φάλαγξ;

3) Εἶναι ἡ δέν εἶναι προδοτική ὀργάνωσις;

4) Εἶναι ἤ δέν εἶναι ἐχθρός τοῦ ἔθνους;

5) Μολύνει ἤ δέν μολύνει πάντα ἐρχόμενον εἰς ἐπαφὴν μαζί του;

6) Μετέβαλε ἤ ὄχι ἐρεῖπια τήν σύγχρονον Ἑλλάδα;

7) Ταυτίζεται ἡ νοοτροπία τῆς Ρωσικῆς Στέππας μέ τά Ἑλληνοχριστιανικά ἰδεώδη;

Ἰδού ἑπτά φλέγοντα ἐρωτήματα εἰς τὰ ὁποῖα ὀφείλετε νὰ ἀπαντήσητε μέ ἕνα ΝΑΙ ἤ ΟΧΙ.

Ἐγγίζει ὅμως ἡ ὥρα τοῦ Λαοῦ ὁ ὁποῖος θά ἐκκαθαρίσῃ τὸ Ἑλληνκόν Κοινοβούλιον, τό ὁποῖον ἐπί 24 μῆνας δημοσίου βίου συνεφώνησε μόνον διά τὴν αὔξησιν τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως εἰς 1000 δραχ. ἡμερησίως, εἰς στιγμάς πού ὁ Ἑλληνικός Λαός πένεται καί ὁ δείκτης τοῦ οἰκογενειακοῦ προϋπολογισμοῦ διαρκῶς κατέρχεται. Ἀλλά... ἡ Ἑλλάδα ποτέ δέν πεθαίνει!! Μή τό ξεχνᾶτε αὐτό!!

Μεθ' ὑπολήψεως

ΑΘΑΝ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

Καποδιστρίου 67

Σ. Σ.: Ἐδημοσιεύσαμεν τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολήν, βάσει τῆς ἀρχῆς τοῦ «Ἐθν. Κήρυκος» ὅπως διευκολύνει τούς ἀναγνώστας εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν ἀπόψεών των.

Συμφωνοῦμεν μέ τὴν πικρὶαν του διά τὸν πολιτικόν κόσμον, ἀφοῦ, ἐξ ἄλλου, ἐφθάσαμεν εἰς τὸ σημεῖον νὰ γίνεται ἀκόμη καί ἀπό ΤΩΡΑ συζήτησις περί ἀνασυγκολλήσεως τῶν σχέσεων «Προδοτῶν» καί «ὀλετήρων τοῦ ἔθνους».

Διαβλέπομεν ὅμως περαιτέρω, ὅτι, παρά τά ὅσα γράφει ὁ κ. Ἀθ. Σωτηρόπουλος, καί μετὰ τάς νέας ἐκλογάς, ὁ ἴδιος ὁ λαός, θὰ ἐκλέξῃ τούς ἰδίους βουλευτάς, ἤ τὸ πολύ πολύ τά τέκνα των.

Δαφνοῦμεν μόνον εἰς ὅσα γράφονται καί στρέφονται κατά τοῦ κ. Π. Κανελλοπούλου. Παρακαλοῦμεν δέ τόν ἀξιότιμον ἐπιστολογράφον μας, συμπολίτην, νά πιστεύσῃ ὅτι ὁ κ. ἀρχηγός τῆς ΕΡΕ, διά τῆς στάσεώς του ἀπέβλεψεν εἰς τήν προστασίαν τοῦ Βασιλέως, διότι ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις, καὶ ἡ προηγουμένη (ἄλλαξε ὁ Μανωλιός καὶ φόρεσε τά ροῦχα του ἀλλοιῶς) δέν ἔχει τήν δύναμιν νά τό πράξῃ. Ἐπέκρινε δέ ὁ κ. Π. Κανελλόπουλος, ὄχι τήν ΟΥΣΙΑΝ τοῦ βασιλικοῦ διαγγέλματος, ἀλλὰ τήν ΦΡΑΣΕΟΛΟΓΙΑΝ. Καὶ διότι εἶχε τό θάρρος νά τό πράξῃ, εἶναι κατά τήν ἄποψίν τοῦ «Ἐθν. Κ.» ἄξιος συγχαρητηρίων.

ΤΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΕΡΨΙΘΕΑΝ

Κε Διευθυντά,

Ἀνέγνωσα εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι τὸ αὐτοκινητιστικὸν Συμβούλιον ἐδρεῦον ἐν Νομαρχίᾳ ἀπεφάσισε τὴν ἀνὰ 20΄ κίνησιν τῶν λεωφορείων, πρὸς Τερψιθέαν. Εἶναι ἓν βῆμα πολιτισμοῦ καὶ αὐτὸ ἀλλὰ δυστυχῶς, εἶναι δῶρον ἄδωρον διότι οἱ κατοικοῦντες ἐν Τερψιθέᾳ μεταβαίνουσι πεζῇ ἀφοῦ τὰ αὐτοκίνητα τερματίζουν εἰς τὴν Ρωμάντζα μὴ δυνάμενα νὰ διέλθουν διὰ τοῦ ξηροποτάμου πλησίον τῶν Λουτρῶν Σταμάτη.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη διέλθουν πάλιν ἐμεῖς οἱ κατοικοῦντες εἰς Τερψιθέαν θὰ ταλαιπωρούμεθα γιατὶ τὸ τέρμα εἰς τὰ λουτρά Τερψιθέας δὲν μᾶς ἐξυπηρετεῖ.

Τὸ τέρμα θὰ πρέπει νὰ εἶναι εἰς τὸ Κέντρον Μπογονικολοῦ καὶ διὰ νὰ εἴμεθα ἀκριβεῖς ἀκόμη ποιὸ πέρα.

Μοῦ κάμνει ἐντύπωσιν γιατὶ οἱ ἁρμόδιοι δὲν λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τὰς μέχρι σήμερον ὑποβληθείσας αἰτήσεις μας καὶ γιατὶ δὲν μᾶς λένε ὅτι ἀπορρίπτεται ἡ αἴτησίς σας τουλάχιστον νὰ τὸ πάρουμε ἀπόφασι. Καὶ ἐρωτῶ τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου καὶ παντας τούς ἁρμοδίους ποῦ εὑρίσκετοι ἡ ἀπὸ 20-5-65 ὑποβληθεῖσα εἰς τὴν Νομαρχίαν αἴτησίς μας; Καὶ παρακαλῶ θερμως τὸν Νομαρχοῦντα ὅπως θελήσῃ καὶ σχηματίσῃ προσωπικὴν γνώμην, ἵνα γλυτώσουμε ἀπὸ τὸ ποδαρόδρομο καὶ τα τρεχάματα.

Εὐχαριστῶν

Δυστελῶ μετὰ τιμῆς

ἕνας ταλαιπωρημένος κάτοικος

Τερψιθέας

ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΝΕΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΜΕ ΝΕΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

Κε Διευθυντά,

Ἐδιάβασα, στὸν ἀγαπητό μου «Ἐθνικόν Κήρυκα», τὴν διατριβὴν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀθανασοπούλου (τὸν ὁποῖον δὲν γνωρίζω) διὰ τὸ τελευταῖον ἐκλογικὸν σύστημα περὶ δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ἀρχόντων ποὺ ἐπέβαλον οἱ... νεωτεροποιηταὶ στὸν Ἑλληνικόν λαόν.

Συμφωνῶ ἀπολύτως μὲ τὸν κ. Ἀθανασόπουλον, διότι μὲ τὸ γελοῖον αὐτὸ σύστημα, καταργήθη, ἡ θέλησις τοῦ δυστυχισμένου λαοῦ, ἀφοῦ ἀνέλαβον ἄρχοντες ὄχι ἐκεῖνοι πού ἐψήφισε ὁ λαουντζίκος, ἀλλὰ, ἄλλοι μειοψηφήσαντες. Παράδειγμα ἡ Πάτρα. Ἐπῆρε 16000, ὁ Βέτσος, ἐπῆρε 14000 ὁ Κωνσταντίνου, καὶ 12000 ὁ Φαρμακίδης. Ἐν τούτοις ὅμως, ἐβγῆκε Δήμαρχος ὁ νῦν, μὲ 780 σταυρούς μονάχα, καίτοι ἄλλοι σύμβουλοι, ὅπως οἱ κ.κ. Τσιτσάρας Βρῆς Φίλιας Γκολφινόπουλος κλπ., ἦσαν πρῶτοι σύμβουλοι μὲ σταυρούς ἄνω τῶν χιλίων.

Μακρὰν πάσης σκέψεως νὰ κατακρίνω τὸν κ. Δήμαρχον. Ὄχι ποτὲ αὐτό, ἀλλὰ ἡ Πάτρα δὲν τὸν ἐψήφισε γιὰ Δήμαρχο. Δὲν λέγεται ἐκλογὴ αὐτὴ τοῦ λαοῦ.

Γνωρίζω σὲ κάποιο χωριὸ ὅτι κάποιος ἐγένετο Πρόεδρος ἀλλά, ἐάν ἦτο ἐλευθέρα ἐκλογὴ τοῦ λαοῦ δὲν θὰ ἔπερνε, οὔτε πέντε σταυρούς διότι τὸ χωριό του δὲν τὸν ἤθελε. Δυστυχῶς καίτοι δὲν τόν ἤθελαν, τὸν ἔχει Πρόεδρο, τελείως ἀκατάλληλον, μάλιστα πρὸς τοῦτο.

Γιαυτό ἀκριβῶς πρέπει νὰ γίνουν τὸ συντομώτερον ἐκλογαὶ μὲ δικαίωμα, διαγραφῆς καὶ ἐγγραφῆς καὶ περισσοτέρων σταυρῶν καὶ ὄχι μονοσταυρα. Ἐγὼ θέλω νὰ ψηφίσω τὸν συνδυασμὸν τοῦ Φαρμακίδη, φερ' εἰπεῖν ἀλλά, θέλω καὶ ἕνα σύμβουλο τοῦ Βέτσου. Γιατὶ νά μή ἔχω τό δικαίωμα αὐτό.

Σήμερον ἔπρεπε νὰ εἶναι Δήμαρχος Πατρέων ὁ Βέτσος. Αὐτὸ ἐζήτησαν οἱ Πατρινοί. Δυστυχῶς ὅμως ἡ Δημοκρατία ποὺ ἐνίκησε, αὐτὰ καὶ ἄλλα μᾶς ἐπέβαλλε. Ζητῶ συγγνώμην ἀπὸ τὸν κ. Δήμαρχον Πατρέων. Οὔτε κατὰ διάνοια θέλω νὰ τὸν θίξω. Δὲν εἶναι ὅμως δήμαρχος ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ δι' αὐτὸ ἔπρεπε νὰ μὴ τὸ δεχθῇ τὸ ἀξίωμα, ὅσο καλὸς καὶ ἂν εἶναι. «Ἐμπῆκε ἀπό τό παράθυρο» λέγε πολλοί.

Θ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ὀβρυᾶ

Η ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΟΜΑΝΙΑΣ

Κύριε Διευθυντά,

Ἀποτελεῖ, ἕνα ψυχολογικὸν θέμα καὶ ἡ ἀρχομανία.

Ὁ κ. Γ. Παπανδρέου ὅμως προσφέρεται πλειότερον τῶν ἄλλων συναδέλφων του πολιτικῶν, ὡς ὑπόδειγμα ἀρχομανοῦς ἀνδρός; Καὶ κατ' ἐπέκτασιν, ὡς αἰτία ψυχαναλυτικῶν συζητήσεων; Προσωπικῶς, ἀπαντῶ καταφατικῶς. Οἱοσδήποτε δέ καί ἐάν ἀνατρέξῃ εἰς τήν ἱστορίαν του, δὲν θά εὕρῃ λόγους διαφωνίας. Ἀμετακίνητος σκοπός του, ἦτο ἡ εἰς τήν ἐξουσίαν ἄνοδός του, δεχόμενος, ἑκάστοτε τήν φιλίαν, παντός. Περί τὸ τέλος τῆς κατοχικῆς περιόδου, ἐνηγκαλίζετο κάποιον Βρετανόν στρατιωτικόν. Τὸν στρατηγόν Σκόμπυ, καὶ τοῦτο, διότι αἱ ὑπ' αὐτόν δυνάμεις, θά ἀντιμετώπιζαν τήν ἔνοπλον ἀπειλήν τῶν Ἑλλήνων ἀριστερῶν, οἱ ὁποῖοι δέν θά τὸν ἠνείχοντο ὡς πρωθυπουργόν τῆς χώρας. Τό 1948 ὁ ἀκαταπαύστους περὶ δημοκρατίας ὁμιλῶν κ. Παπανδρέου, ἠσθάνθη αἰφνιδίως τήν ἔλξιν τοῦ δκτατορικοῦ πειρασμοῦ καί ἀνεζήτα ἐντός τοῦ στρατεύματος, ὑποστηρικτάς ἀξιωματικούς, δι' ἀντικοινοβουλευτικάς ἐκδηλώσεις. Ἀλλά δέν ἀνεῦρε οὐδένα.

Μετὰ τό 1950, πολιτικῶς ἔτεινε νὰ ἐκλείψῃ, διότι οἱ Ἕλληνες ἐκλογεῖς, δέν ἐθεώρουν ἀναγκαίαν τὴν παρουσίαν του, οὔτε ἐντός τῆς Βουλῆς, διότι περὶ κυβερνήσεως ὑπό τόν κ. Παπανδρέου, ἐλάχιστοι συνεζήτουν δημοσίως. Εἰς τάς ἐκλογάς τοῦ 1951, οἱ ψηφοφόροι τὸν ἠγνόησαν παντελῶς. Εἰς τάς ἑπομένας ὅμως τοῦ 1952, ὁ κ. Παπανδρέου ἐκινήθη καί πάλιν πρός ἀντιθέτους ἰδεολογικάς κατευθύνσεις, διά τήν πολιτικήν του ἐπιβίωσιν. Οἱ ἐκλογεῖς ἐξεπλάγησαν, ὅταν εἰς τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ, ὅστις ἐξέφραζε τὰς δεξιάς ὡς ἐπί τό πλεῖστον ἰδέας τοῦ πολιτικοῦ μας κόσμου, διέκρινον καί τό ὄνομα: Γεώργιος Α. Παπανδρέου.

Ἡ συνεργασία ὅμως, ἐπ' ὀλίγον χρόνον διήρκεσεν. Ἔκτοτε, ἐπεδόθη εἰς τὴν κατασκευήν διαφόρων κομμάτων. Συνεκρότησεν τὸ μέτωπον τοῦ 1956 καί ἐκάθησεν εἰ τήν αὐτήν τράπεζαν μετά τῶν ἐκπροσώπων τῆς ΕΔΑ, πρός διακανονισμόν ὅλων τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἐκλογικῆς των συμπράξεως.

Τό 1959 ἡ αἴθουσα τῆς Βουλῆς, ἐσείετο ἐκ τῶν χερροκροτημάτων τῶν βουλευτῶν τῆς ΕΡΕ, ὅταν ὁ κ. Παπανδρέου ἐκ τοῦ βήματος ταύτης, ἐξαπέλυεν κατὰ τῆς ΕΔΑ, τάς βαρυτέρας κατηγορίας.

Κατ' ἐκείνην τήν ἐποχήν, ὁ κ. Καραμανλῆς ἐπιέζετο φιλικῶς, διά νά δεχθῇ εἰς τήν κυβέρνησίν του τόν κ. Παπανδρέου. Ἀλλά ἀπό αὐτὸ ὁ κ. Παπανδρέου συνεκρατήθη διά τῆς προσφορᾶς εἰς αὐτόν τῆς ἡγεσίας τῆς Ε.Κ.

Κατέστη ἐπί τέλους πρωθυπουργός τὸ 1963. Ἀντιπαρέρχομαι τὰ δατρέξαντα ἔκτοτε γνωστὰ γεγονότα.

Σήμερον ὁ κ. Παπανδρέου καὶ πάλιν ἀγωνίζεται διά τήν ἐξουσίαν. Ὑπό τῶν ἀντιπάλων του, κατηγορεῖται ὡς «συνοδοιπόρος». Ἀλλά πάντοτε, συνοδοιποροῦσε μέ κάποιον κόμμα. Θά παραμείνῃ σταθερός, εἰς τήν σημερινήν συνοδοιπορίαν του; Ἀποκλείεται. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἐάν π.χ. οἱ Ἀμερικανοί του εἶπουν: Κύρε Πρόεδρε. Ὁ Ἕκτος Στόλος τῆς Μεσογείου, τίθεται ἐφεξῆς εἰς τήν κομματικήν ὑπηρεσίαν σας οὔτος ἐφ' ὅσον προηγουμένως τούς εὐχαριστήσῃ, θὰ ἀρχίσῃ ἐναν πυραυλικόν τότε ἀνένδοτον, λέγοντας περὶπου εἰς τὸν λαόν: «Μέ τήν πρωτοπορίαν τοῦ δου Στόλου (ἀντί ὡς συνηθίζει τῆς νεότητος) ἡ Δημοκρατία θά νικήσῃ κατὰ ξηράν καί θάλασσαν»...

Ἤ, ἐάν ἀλλά, τὸν διαβεβαιώσουν, ὅτι εἰς περὶπτωσιν ἀποπείρας του πρός ἐπάνοδόν του εἰς τήν ἐξουσίαν, θά δύναται νά ἐλπίζῃ καί ἐπί τῶν στρατιωτικῶν των δυνάμεων, ὁ κ. Παπανδρέου θά τούς ζητήσῃ ἐν ἀρχῇ συγγνώμην, δι' ὅσα ἐναντίον των ἔγραψε καὶ εἶπε καί ἐν συνεχείᾳ, θά τούς ἐξηγήσῃ, ὅτι εἶχε κάμει «λάθος εἰς τὴν διεύθυνσιν». Εἰς δε τόν λαόν θὰ τονίζῃ: «Θὰ δημιουργήσωμεν καὶ μέτωπον βάσεως. Ἤρχισε νά πνέῃ καί διαφορετικός ἀντί τοῦ «δημοκρατικός») ἄνεμος».

Ὁ κ. Παπανδρέου, ἔχει οὕτω περισσοτέραν ἄξιαν, ὡς ψυχολογικὸν θέμα παρά ὡς πολιτικόν. Τὸ πλέον δέ ἀξιοθαύμαστον, εἶναι ὅτι ὅλους τούς λόγους του τούς συνοδεύει καί μία πλήρης αὐτοπεποίθησις, εἴτε δι' αὐτόν λέγει, «ὁ κομμουνισμός εἶναι τυραννικός», ἤ «ὁ στρατάρχης Παπάγος ἐπιβάλλεται νὰ ψηφισθῇ», ἤ «ὁ Βασιλεύς παραβιάζει τὸ πολίτευμα».

ΤΑΚΗΣ ΣΟΥΒΑΛΙΩΤΗΣ

ΕΞΑΝΤΛΕΙΤΑΙ Η ΥΠΟΜΟΝΗ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

τὸν κορβανὰν τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ μὲ ἔξαλλον «ΑΠΛΟΧΕΡΓΙΑ» ἐμοίρασε «ΤΑ ΞΕΝΑ ΚΟΛΥΒΑ», ὁλόκληρο τὸ ὑστέρημα (ποὺ προέρχεται ἀπὸ τοὺς ἀποπνικτικούς ἐμμέσους φόρους) τοῦ φτωχόκοσμου μὲ ἀδίστακτες σπατάλες τοῦ δημοσίου χρήματος, μὲ διορισμούς τακτικῶν, ἐκτάκτων, ἡμερομισθίων καὶ ἐπί συμβάσει δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπαλλήλων Ὀργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου, μὲ ἀδικαιολόγητες αὐξήσεις (βουλευτῶν δραχ. 25.600 τὸν μῆνα ἐκτός δώρων Χριστουγέννων Πάσχα, τριετῶν κ.λ.π., κ.λ.π.) μὲ ἀδικαιολόγητες μειώσεις τῶν συντελεστῶν φόρου ἐκείνων τῶν τάξεων ποὺ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ (εἰς τὴν Βουλὴν ἀνεφέρθη ὅτι ἀπὸ αὐτὲς τὶς μειώσεις προέκυψε ζημία τοῦ Προϋπολογισμοῦ ὁλόκληρα ἑνακόσια εἴκοσι (920) ἑκατομμύρια δραχμαί. Ἐχώρισε, ἐξ ἄλλου, τὰ εἰσοδήματα τῶν συζύγων —ἀνδρός καὶ γυναικός— γιὰ νὰ μὴ πληρώνουν ὅσους πρέπει φόρους κλπ. κλπ.

ΚΑΤΕΦΑΓΕ ὁλόκληρο τὸ συγκεντρωμένο μέλι (τὰ πλεονάσματα τοῦ Προϋπολογισμοῦ) καὶ— ὅπως λέγει ὁ κοινὸς λόγος: «Ἐσυνήθισε ἡ γρηὰ (ἢ ὁ γέρος στὸ μέλι καὶ θὰ φάῃ καὶ τὸ Κουβέλι». (Κουβέλι ἐδῶ ἐννοεῖται τὸ Νόμισμα) —Ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε ἄλλο χρῆμα, ἔθεσε εἰς ἐνέργεια τὸ Νομισματοκοπεῖον τοῦ Χολαργοῦ καὶ ἔβγαλε στὴν κυκλοφορία 9.654 ἑκατ. δραχμές. Δηλαδὴ ἀπὸ 4894 ἑκατ. ποὺ κυκλοφοροῦσαν στὸ 1955—7613 στὸ 1958 — 10505 στὸ 1960 —16820 στὸ 1963 (τότε ἄρχισε τὸ σκόρπισμα) στὸ τέλος τοῦ 1964 ἐκυκλοφόρησε εἴκοσι χιλιάδες ἑκατὸ πενῆντα ἐννέα (20.159) ἑκατομμύρια!! (ὁ ἀριθμὸς 9654 εἶναι ἡ διαφορὰ τοῦ χαρτονομίσματος τῶν ἐτῶν 1960 καὶ 1964).

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ζήτησις —λόγῳ τοῦ πολλοῦ χρήματος ποὺ κυκλοφορεῖ — ἐπέφερε τὴν ἀφάρτητον ὕψωσι εἰς ὅλα τὰ εἴδη, κατὰ τὸν ἄτεγκτον οἰκονομικὸν νόμον τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως.

Ἔτσι ἐπέτυχε... θριαμβευτικὰ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ΕΚ, εἰς ὅ,τι, σὰν προφήτης ἢ μάγος, ἔλεγε στὶς ὑψαυχενικὲς καὶ μεγαλόστομες δηλώσεις του τὰ τὴν 16 Φεβρουαρίου 1963 ἔλεγε: «Καταδαφίζομεν τώρα. Αὔριον θὰ θεμελιώσωμεν καὶ θὰ προχωρήσουμε εἰς... τὴν Ἀνοικοδόμησιν!!».

ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΕ, πράγματι, ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ καὶ ἀφῆκε σωρούς ἐρειπίων. Ὅταν παρετήρησε ὅτι δὲν ὑπῆρχε χρῆμα διὰ τὴν θεμελίωσιν καὶ ἀνοικοδόμησιν ἐσκέφθη πονήρως καὶ ἀπεφάσισε νὰ παραιτηθῇ, ὅπως παρητήθη, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ προκαλέσῃ νέας ἐκλογάς γιὰ νὰ ἔχῃ «μπροστά του» ὁλόκληρη τετραετία γιὰ νὰ «ξεχαρβαλώσῃ» ὁλοκληρωτικὰ καὶ ἀθεράπευτα πλέον τὴν Οἰκονομία!!!

ΔΙΕΜΕΛΙΣΘΗ ἡ μεγάλη Ε.Κ., τῶν 272 βουλευτῶν, ἀπέμειναν μόνον 126 καὶ ἐνεφανίσθη ἡ μικρὰ ΕΚ, τῶν ἀνεξαρτοποιηθέντων 46. (Εἶναι ἀνόητοι ὅσοι τοὺς χαρακτηρίζουν ὡς προδότας. Προδότης εἶναι μόνον ΕΝΑΣ. Ὁ Ἀρχηγός τῶν 126). Ἀλληλοτρώγουνται καὶ ἀλληλοϋβρίζουνται τώρα οἱ δύο τους. «Μαλώνουν σὲ ξένον ἀχεριῶνα» (ἀχεριῶνα προσομοιάζουμε τὴν κάθε ἀγροτικήν, κυρίως, καλύβη ὅπου ζητοῦν ποιός νὰ ἐκτιμηθῇ καλλίτερα ἀπὸ τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὴν καλύβην τους ποῖος τὰ κατάφερε καλλίτερα ἡ μεγάλη Ε.Κ. ἢ ἡ μικρὴ ποὺ προσπαθεῖ νὰ... φέρῃ ἰσορροπία στὴν «σπασμένη» οἰκονομία. Ἡ προσπάθειά της, ὅμως, θὰ μείνῃ, ἀτελεσφόρητος. Γιατί καὶ αὐτὴ ἔχει μέσα στὸ αἷμα της, κατὰ φυσικόν λόγον, τῆς καταστροφικὲς ἀδυναμίες τοῦ παρελθόντος. Στυλώνει τὰ πόδια καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ κάμῃ δραστικὲς οἰκονομίες στὸν Προϋπολογισμὸ (ὅπως ζητοῦν ὅλες οἱ τάξεις), δὲν ἐννοεῖ νὰ καταργήσῃ ὅλες ἀδιακρίτως τὶς φορολογικὲς ἀπαλλαγὲς, δὲν θέλει νὰ σταματήσῃ τὶς προσωπικὲς ἐξυπηρετήσεις, δὲν φιλοτιμεῖται νὰ πατάξῃ ἀμειλίκτως τὴν τεραστία φοροδιαφυγή. Ἐξευτελίζεται, προτιμάει νὰ ἐξευτελίζεται ζητῶντας στὴ Δύσι καὶ τὴν Ἀνατολὴ Δάνεια καὶ ἀδιαφορεῖ ὅτι τὰ μεταπολεμικὰ δάνεια ἔχουν φθάσει τὰ ΧΙΛΙΑ ἑκατομμύρια δολλάρια (30.000 ἑκατ. δραχμάς). Δὲν ἔχει καὶ ἡ μικρὴ ΕΚ συνείδησι ὅτι, ἡ Ἑλλὰς οἰκονομικῶς —ἵνα μὴ εἰποῦμε καὶ πολιτικῶς — ἔχει φθάσει ΕΙΣ ΤΟ ΧΕΙΛΟΣ ΤΗΣ ΑΒΥΣΣΟΥ, ὅτι ὁ λαός στενάζει ὑπό τὴν φρικτὴν πίεσιν τῶν φόρων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν καταντήσει τὴν ζωὴν δραματικήν, βασανιστικήν. «ΒΙΟΝ ΑΒΙΩΤΟΝ» κυριολεκτικῶς.

ΕΠΙΖΗΤΩΝ καὶ οἱ βουλῆφοροι ἄνδρες τῆς μικρῆς ΕΚ, νὰ ἐπιβάλλουν φόρους (ποιὸς εἶναι ὁ πανάθλιος φόρος Κύκλου Ἐργασιῶν καὶ χαρτοσήμου ἀκόμη, θὰ ἐκθέσωμε εἰς ἄλλο, ἐν εὐκαιρίᾳ, σημειωμα) ποὺ βαρύνουν τὸν φτωχόκοσμον καὶ Μείνον αὐτόν. Ζητοῦνε νὰ αὐξήσουν τὸν Προϋπολογισμὸν σὲ 30.000 ἑκατομμύρια ἀπὸ 4800 ποὺ ἦτο στὸ 1950. Δηλαδὴ μὲ ἐλαφρὰ συνείδησι ζητάνε ὅσο μεγαλώνει τὸ ἐθνικὸ εἰσόδημα, ἡ σκληρὴ ἐργασία τῶν ἐργατῶν, τῶν ἀγροτοκτηνοτρόφων, τῶν μικρομιστούχων, τῶν κατωτέρων ἐπαγγελματιῶν, τῶν ὑποαπασχολουμένων καὶ τῶν ἀνέργων, ζητᾶνε τὴν αὔξησι αὐτὴ νὰ τὴν μεταφέρουν εἰς τὸν Προϋπολογισμὸ γιὰ νὰ παρουσιάζουν ἕνα ΚΡΑΤΟΣ ΠΛΟΥΣΙΟΝ φτωχοτάτων, ὅμως, πολιτῶν, ἑνὸς 65-70% τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΑΥΤΟΣ, κ. Κυβερνῶντες, σᾶς τονίζῃ καθαρὰ καὶ ξάστερα: «ΔΕΝ ΤΡΩΕΙ ΤΟ ΚΟΥΤΟΧΟΡΤΟ ΜΕ ΤΟ ΤΣΟΥΒΑΛΙ. Φρονιματισθῆτε γιατὶ ἡ ὑπομονὴ ἔχει ἐξαντληθῆ· ἡ δὲ ἐξαθλίωσις καὶ ὁ κενὸς στόμαχος εἶναι κακοὶ σύμβουλοι πού, ἀνεπάντεχα εἰς ἀπρόβλεπτον χρόνον, εἰμπορεῖ νὰ δημιουργήσουν ΑΝΕΠΑΝΟΡΘΩΤΗ ΣΥΜΦΟΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ!!

ΝΕΣΤΩΡ

ΣΗΜΑΙΕΣ

Ἕτοιμες καὶ ἐπὶ παραγγελία, Ἀνδρ. Γριτσόπουλος, Μαιζῶνος 68 Α΄,

ΝΕΑ ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ

Νέο σύστημα ἐκπαιδεύσεως Πλήρης διδασκαλία, Θωμᾶ Μοραγκοῦ, Κολοκοτρώνη 16, τηλ 40—48.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΙ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

σμου τούτου τὰ ἀγαθά, τὰ ἐπρόσεχαν κατὰ τὸ πρέπον μέτρον καὶ ἀπεθαύμαζον τὴν φύσιν. Ἰδιαιτέρως τοῦτο συνέβαινεν εἰς τὸν Μ. Βασίλειον.

Περὶ τοῦ θέματος τούτου ὑπάρχει σχετικὴ βιβλιογραφία χωρὶς νὰ εἶναι καὶ εὐρύτερον γνωστή. Εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον, ὅσον ὁ φιλόξενος χῶρος ἐπιτρέπει, θὰ δώσωμεν μίαν εἰκόνα τῶν ἀπόψεων, τὰς ὁποίας οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι διατυπώνουν διὰ τὴν φύσιν. Ὁ περιφανὴς φυσιοδίφης Λιννεῖος ὀνομάζει τὴν φύσιν: «Ἀνάκτορον τῆς Σοφίας τοῦ Θεοῦ». Ὁ Ἀπόστ. Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολὴν του σημειώνει ἐπιγραμματικώτατα: «Τὰ γάρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, ἥ τε ἀΐδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης».

Πρέπει δὲ νὰ παρατηρηθῇ ὅτι τὰ σημεῖα αὐτὰ ἔχει ἐξάρει ὁ Ἀριστοτέλης Κουρτίδης, παλαιὸς καὶ καθηγητὴς τῆς δραματολογίας εἰς μίαν διατριβήν του: «Ἡ φύσις καὶ οἱ Ἕλληνες Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας» δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ περιοδ. «Μελέτη» 1909 σελ. 66—76).

Εἰς μίαν ἐπιστολὴν τοῦ Βασιλείου πρός Γρηγόριον ἐκ Πόντου καὶ εἰς ἕνα πανηγυρικὸν λόγον τοῦ Γρηγορίου καταδεικνύεται τῆς φύσεως ἡ βαθεῖα γνῶσις.

Δὲν εἶναι μόνον οἱ νεώτεροι, καθ